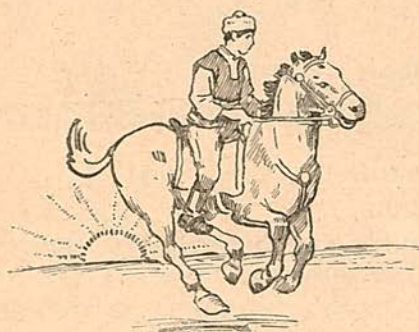

Пѣ се на мома.

Мела мома равни двори,
Та измела златно перо;
Измела го, занела го,
Занела го на златари:
— Златари ле, братя мои,
На ви това златно перо,
Излѣйте ми златенъ поясъ,
Що остане отъ пояса,
Излѣйте ми златни гривни,
Що остане отъ гривнитѣ,
Излѣйте ми златенъ прѣстенъ!

Пѣ се на момъкъ.

Зазори се рана зора,
Не е било рана зора,
Най е било лудо-младо,
Лудо-младо съ бърза коня.
Бърза лудо въ друго село,
Въ друго село да се годи,
А по него по-старъ братецъ,
Тикомъ тича, викомъ вика:

— Стой, почакай, по-младъ браино,
Дума има да ти думамъ:
Дето ш'идешъ въ чуждо село,
Тамо има до три моми:
Първа ще ти конь прихване,
Втора ще те отъ конь свали,
Трета ще те китка дари...
Тая шо те китка дари,
Тя е твойта годеница
И на коня настойница!...